

Żywy różaniec

«Modlitwa różańcowa jest modlitwą człowieka za człowieka; jest modlitwą ludzkiej solidarności, modlitwą wspólną odkupionych, która odbija w sobie ducha i intencje pierwszej z odkupionych, Maryi, Matki i obrazu Kościoła; jest modlitwą za wszystkich ludzi świata i historii, żywych i umarłych, powołanych do tworzenia wraz z nami Ciała Chrystusa i do stania się wraz z Nim współdziedzicami chwały Ojca». **(Jan Paweł II)**

Obecnie Żywy Różaniec istnieje prawie w każdej parafii. Parafialna wspólnota Żywego Różańca jest jednostką autonomiczną, tzn. wspólnoty parafialne nie łączą się w struktury ogólnokrajowe, czy światowe. W Polsce obowiązuje Ceremoniał Żywego Różańca, opracowany przez ojca Szymona Niezgodę OP w roku 1977 dla uczczenia stulecia objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie, zatwierdzony przez Prymasa Polski, Stefana kardynała Wyszyńskiego.

Członkowie Żywego Różańca mogą dostąpić odpustu zupełnego, pod zwykłymi warunkami, osiem razy w roku, mianowicie:

- w dniu przyjęcia do Żywego Różańca,
- Narodzenia Pana Jezusa (25 XII),
- Ofiarowania Pańskiego (2 II),
- Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie (25 III),
- Zmartwychwstania Pańskiego (zgodnie z kalendarzem liturgicznym),
- Wniebowzięcia Matki Bożej (15 VIII),
- w święto Królowej Różańca świętego (7 X)
- oraz Niepokalanego Poczęcia Maryi (8 XII).